

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0565 van 4 februari 2016
in de zaak 1112/0394/A/6/0356

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 26 januari 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling West-Vlaanderen van 13 december 2011 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een windpark bestaande uit 3 windturbines en 3 middenspanningscabines in de lussen van de verkeerswisselaar .

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te
en met als kadastrale omschrijving .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 27 augustus 2012 in de eerste kamer, waar de zaak in beraad werd genomen.

Met een beschikking van 27 november 2015 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de zesde kamer.

Met een tussenarrest van 30 november 2015 met nummer RvVb/A/1516/0289 heeft de voorzitter van de zesde kamer de heropening van de debatten bevolen en de partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 januari 2016.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie AERTS die *loco* advocaat Peter FLAMEY verschijnt namens de verzoekende partij is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 23 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *“bouwen van een windpark bestaande uit 3 windturbines en 3 middenspanningscabines in de lussen van de verkeerswisselaar [REDACTED]”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in bufferzone.

De percelen zijn deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge’, vastgesteld door een besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011. Meer bepaald zijn de twee noordelijke windturbines gelegen binnen de afbakeningslijn van het regionaalstedelijk gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 augustus 2011 tot 14 september 2011, worden elf bezwaarschriften ingediend.

Het KMI brengt op 11 juli 2011 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling archeologie brengt op 19 juli 2011 een gunstig advies uit.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit & Vervoer brengt op 19 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 20 juli 2011 een ongunstig advies uit. Dit advies wordt vervangen door een voorwaardelijk gunstig advies op 9 december 2011.

Het Agentschap Natuur en Bos brengt op 20 juli 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 27 juli 2011 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] brengt op 1 augustus 2011 een ongunstig advies uit.

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 13 oktober 2011 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] brengt op 13 oktober 2011 een voorlopig ongunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 13 december 2011 een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

De aanvraag dient getoetst te worden aan de richtlijnen zoals geformuleerd in de omzendbrief “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” van 2006. Hierin wordt als fundamenteel uitgangsprincipe een clustering van windturbines vooropgesteld. Bovendien moet er aansluiting gezocht worden bij grootschalige lijninfrastructuur die reeds een belangrijke ruimtelijk-landschappelijke en visuele impact heeft en een bijkomende markering kan betekenen.

Volgens het gemeentelijke ruimtelijk structuurplan van [REDACTED] zijn inplantingen langs de autosnelwegen [REDACTED] mogelijk behalve in de nabijheid van het hoofddorp of woonconcentratie of binnen natuurlijk landschappelijk waardevolle gebieden.

Windturbines zijn verticaal dominerende landschapselementen die best geïntegreerd kunnen worden in een landschap waar reeds grootschalige landschapselementen voorkomen. Het project speelt in op de lijninfrastructuur van de autosnelweg [REDACTED] en de autosnelweg [REDACTED]. De windturbines worden in een het klaverblad ingeplant en sluiten dus bijgevolg aan bij een aanwezig knooppunt.

De windturbines bevinden zich tevens op een redelijke afstand van de omliggende bebouwing (er zijn geen woningen van derden gelegen op minder dan 250 meter van de turbines). Mogelijke geluidshinder, slagschaduwhinder e.d. kunnen zo tot het minimum beperkt worden en reduceren de impact op de ruimtelijke omgeving.

De aanvrager stelt alles in het werk om het geluidsniveau te reduceren tot een niveau waarbij hinder voor de omgeving zoveel mogelijk vermeden wordt. De mogelijke maatregelen aan de bron worden genomen om de geluidsproductie tot een minimum te beperken. Het gaat hierbij onder meer om de isolatie van de generatorbehuizing, aerodynamische wieken, en dergelijke meer. Het is te verwachten dat de zone

gekenmerkt wordt door een hoog achtergrondgeluidsniveau door de aanwezigheid van verschillende snelwegen. Dit gegeven is niet verder onderzocht.

Uit de slagschaduwanalyse blijkt dat er zich geen woningen van derden binnen de contour van 30 uur slagschaduw per jaar bevinden. De projectontwikkelaar dient de nodige maatregelen te treffen zoals het installeren van schaduwdetectiesystemen, om te garanderen dat steeds aan de gestelde voorwaarden inzake slagschaduw uit de omzendbrief Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines van 2006 wordt voldaan.

Uit de bijgevoegde veiligheidsstudie komt naar voor dat zowel de directe risico's voor personen in de omgeving van het windturbinepark als de indirecte risico's ten aanzien van in de omgeving aanwezige gevarenbronnen aanvaardbaar zijn (mits naleving van de gemaakte afspraken met het Agentschap Wegen en Verkeer).

In het ongunstige advies van het KMI wordt gesteld dat de windturbines zich op 9 km van de radar te Jabbeke bevinden en dat in de richting van de turbines de neerslag- en windmetingen zullen verstoord worden. Dit kan mogelijk (deels) opgevangen worden door het stilleggen van de windturbines op welbepaalde momenten (bv. bij wanneer er een storm verwacht wordt). Afspraken hieromtrent dienen gemaakt te worden met het KMI.

Door de Provincie West-Vlaanderen werd een beleidsvisie "Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen" opgemaakt waarin locaties werden aangeduid waarbinnen het objectief hernieuwbare energie, afkomstig uit windturbines, kan worden ingevuld. Het projectgebied werd als zoekzone "verkeersknooppunt [REDACTED] (toegang tot stedelijk gebied [REDACTED])" aangeduid. Hoewel deze beleidsvisie geen juridisch kader vormt, kan dit toch als leidraad gehanteerd worden bij het zoeken naar een geschikte inplantingsplaats voor windturbines. Het project is bijgevolg gelegen binnen de door de Provincie West-Vlaanderen geselecteerde zoekzones en houdt rekening met de criteria zoals deze geformuleerd werden in de beleidsvisie. Ook clichering (VCRO art. 4.4.9.) in bufferzone is niet mogelijk.

In de beleidsvisie van de Provincie West-Vlaanderen "Ruimte voor windturbineparken in West-Vlaanderen" van 2009 wordt gesteld dat de turbines in een eenduidige configuratie en een aanvaardbare tussenafstand t.o.v. elkaar moeten ingeplant worden.

Door de inplanting van 3 windturbines in het klaverblad wordt er onvoldoende aandacht besteed aan een coherente en regelmatige opstelling, aansluitend bij de aanwezige lijninfrastructuur. De voorkeur wordt gegeven aan een lijn- of poortopstelling. Degelijke inplanting van 3 windturbines is visueel niet aangewezen; de voorkeur wordt dan ook gegeven aan het optrekken van 2 windturbines in het klaverblad. Deze poortopstelling sluit in de toekomst een uitbreiding met bijkomende windturbines (dubbele poortopstelling, lijnopstelling van 4 windturbines) buiten het klaverblad niet uit, doch dit dient verder onderzocht te worden.

De aanvraag is gelegen in een open ruimte tussen [REDACTED], aansluitend op de groene gordel rond [REDACTED]. De windturbines zijn tevens gelegen nabij landschappelijk waardevol agrarisch gebied (buiten het klaverblad), het als landschap beschermde park van [REDACTED] (op 400-600 meter), het als landschap beschermde park- en bosgebied ten westen van het [REDACTED] (op ca. 800 meter), de ankerplaats — [REDACTED] (op ca. 270 meter) en de reliczone " [REDACTED]" (350 meter).

De zuidelijk gelegen turbine is zichtbaar vanuit het park van [REDACTED] en interfereert met de beleving van het parkontwerp. Gezien de impact van deze zuidelijk gelegen windturbine op het park van [REDACTED] is deze turbine niet aanvaardbaar. Zelfs indien de hoogte van deze meest zuidelijk gelegen windturbine beperkt zou worden, zou deze windturbine zichtbaar

blijven vanuit het park omdat de turbine min of meer in het verlengde staat van de centrale as waarrond het park van [REDACTED] ontworpen en aangelegd werd.

De andere windturbines die ten noorden van de [REDACTED] voorzien worden, zouden bij een ashoogte van 85 meter niet zichtbaar zijn en vormen in dat geval geen probleem ten aanzien van het park van [REDACTED]. Er wordt in dit opzicht aangesloten bij het advies dd. 09/12/2011 van het Agentschap Onroerend Erfgoed.

De plaats van de aanvraag is gelegen in buffergebied en bijgevolg onverenigbaar met de gebiedsbestemming. Bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden. De aanvraag is niet in overeenstemming met de voorschriften van het gewestplan.

Een clichering voor het oprichten van windturbines (Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, art. 4.4.9.) in een gebied dat volgens het gewestplan bestemd is als bufferzone is niet mogelijk.

Artikel 20 van het K.B. van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen betreft een uitzonderingsbepaling waarbij bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden kunnen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

Een voorwaarde voor de toepassing van artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is de dwingende en absolute noodzaak, waarbij er niet kan gewacht worden op de procedure van inherzieningstelling van het gewestplan of van het opstellen van een gemeentelijk plan (het kan dus niet dat na maanden van voorstudies, vooroverleg, etc. plots dringend de toepassing van artikel 20 wordt ingeroepen).

Ten aanzien van bestemmingen dient beklemtoond dat werken via artikel 20 slechts kunnen toegestaan worden "voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied".

De aanvraag betreft het oprichten van 3 identieke windturbines met een ashoogte van max. 113 meter en een tiphoogte van max. 149 meter. Gelet op de inplanting (driehoeksopstelling) en grote hoogte van de windturbines wordt geoordeeld dat de aanvraag niet in overeenstemming is met het landschappelijke karakter van de omgeving. Hiervoor kan verwezen worden naar de adviezen van het Agentschap Onroerend Erfgoed. Daarenboven wordt vanuit het Directoraat-generaal Luchtvaart een verplichte dag- en nachtbebakking opgelegd. De aanvraag is niet verenigbaar met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied. De inplanting heeft een significante negatieve impact op het landschap. De toepassing van artikel 20 van het K.B. van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is bijgevolg niet mogelijk.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Suggestie

Gezien het ongunstige standpunt van het Agentschap Onroerend Erfgoed met betrekking tot de zuidelijk gelegen windturbine lijkt enkel een poortopstelling of lijnopstelling ten noorden van [REDACTED] haalbaar. Het inplanten van 2 lagere windturbines met een hoogte van 85 meter in de noordelijke lussen van het klaverblad (poortopstelling) kan verder onderzocht worden, doch dit dient gezien de ligging volgens het gewestplan in bufferzone te gebeuren langs planologische weg. Binnen dit planologisch initiatief dient ook de mogelijke inplanting van windturbines buiten het klaverblad meegenomen te worden, zodat het aansnijden van deze zone in functie van het oprichten van windturbines kan gemaximaliseerd worden op basis van een totaalvisie.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

1.

Na het instellen van dit beroep tegen de bestreden weigeringsbeslissing heeft de verzoekende partij op 20 maart 2013 een nieuwe aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van 2 windturbines, 2 middenspanningscabines en het rooien van 13 bomen”*. De verwerende partij heeft deze vergunning verleend op 12 augustus 2013. Tegen deze beslissing zijn bij de Raad verschillende beroepen ingesteld, gekend onder de rolnummers 1314/0026/A/1/0018, 1314/0046/A/1/0036 en 1314/0073/A/1/0062.

In het kader van deze procedures heeft de verzoekende partij aan de Raad meegedeeld dat het beroep ingesteld bij de Raad van State tegen de weigering van de corresponderende milieuvergunning van huidige bestreden beslissing is verworpen met arrest nr. 226.274 van 30 januari 2014.

Ter zitting stelt de verzoekende partij geen afstand te doen in huidig dossier, noch te verzaken aan de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing.

2.

Het voorliggend dossier kan echter niet los gezien worden van de beslissing van 12 augustus 2013 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van 2 windturbines, 2 middenspanningscabines en het rooien van 13 bomen.

In haar schriftelijke uiteenzetting in de in punt 1 vermelde dossiers stelt de verzoekende partij letterlijk het volgende:

*“[REDACTED] heeft bewust gekozen voor **slechts twee turbines met een lagere ashoogte**, aangezien een eerdere aanvraag voor drie windturbines (mede) werd geweigerd omdat de turbines zichtbaar zouden zijn vanuit het beschermde [REDACTED]. De voorziene windturbines met een ashoogte van 85 meter zullen niet zichtbaar zijn vanuit het beschermde park van het [REDACTED] en hebben dan ook geen enkele impact op de visuele belevingswaarde van het beschermde park.”*

Zij stelt hierbij ook dat zij hiermee beantwoordt aan de ruimtelijke inzichten van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het Agentschap Onroerend Erfgoed zoals veruitwendigd in voorliggende zaak.

Hieruit blijkt dat de verzoekende partij het project met drie windturbines heeft laten varen om, rekening houdend met de suggestie van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, ditmaal een stedenbouwkundige vergunning te bekomen voor twee windturbines.

Met het in punt 1 vermeld arrest nr. 226.274 van 30 januari 2014 heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat uit de verklaring van de verzoekende partij in haar beroepsakte tegen de weigering van de milieuvergunning dat ze “bewust kiest voor slechts twee turbines met een lagere ashoogte” blijkt dat de verzoekende partij afstand doet van haar project bestaande uit drie windturbines.

Uit deze vaststellingen kan de Raad niet anders dan concluderen dat de verzoekende partij met haar hierboven gelijkluidende verklaring in haar schriftelijke uiteenzetting bij de in punt 1 vermelde dossiers over de op 12 augustus 2013 verleende vergunning, afstand doet van haar project dat voorwerp is van huidige betwisting. Hieruit vloeit voort dat de verzoekende partij niet langer doet blijken van een actueel belang in huidig dossier.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO, voorzitter van de zesde kamer,

met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Sofie VAN NOTEN

Karin DE ROO